

1943-02-16

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Siegfried Wagner

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Cannes (Frankrig)

Modtagersted:
Lyngby (Danmark)

Omtalte personer:
Emil Hannover
Karen Hannover
Olga Wagner

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Bog: Breve fra J.F. Willumsen til
Siegfried Wagner 1905-46

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen mindes sin veninde Karen Hannover, der er nyligt afdød. Han længes efter sine kammerater i Danmark, men er samtidig bekymret for vejrforholdene deroppe. I Nice skyder blomster op i haven, og Michelle Bourret klarer de huslige gøremål med stor energi.

TRANSSKRIFTION

Villa "Le Lido"
Route de Fréjus
Cannes

France (A·M) den 16 Februar 1943.¹

Kære Wagner og Olga Wagner

Jeg er meget bedrøvet over at min Veninde Karen er død. Vi har kendt hinanden fra vor tidlige Ungdom. Hun var kun 17 Aar da vi var sammen første Gang. Vi holdt meget af hinanden. Men saa kom hendes Hannover Periode, der skilte os noget. Det Venskab er altsaa nu ogsaa forbi, som flere andre og jeg bliver snart alene tilbage, og saa kommer min Tur. Jeg længes efter at vende tilbage til Danmark for at træffe Jer og de faa andre Venner og maaske finde nye Unge. Men hvorledes vil de strænge Vintre bekomme mig, vil jeg kunde taale dem? Her skinner dog Solen en Gang imellem, selvom Temperaturen gaar ned til Frysepunktet, den varmer alligevel saa meget at jeg kan staa og

male i den. Men i 15°s Frost?

Blomster skyder frem i vor Haven. Der er nu alle Slags smaa Blomster. Løgplanter særligt. Vintergækkerne er forbi, men til Gengæld er der Masser af Jeanetter, Paaskeliljer og andre Blomster som jeg ikke kender Navnene paa.

Tak for Dine to sidste Breve, af 25/1 og 1/2 43.

Blot at denne Krig var forbi at vi kan leve op igjen. Røde Kors Pakker synes at komme sjældent, og vi har kun meget lidt at spise.

Det er slemt med den Gigt som Fru Olga har. Jeg har en slem i mit Venstre Ben, den gør saa ondt at jeg sommetider ikke kan gaa, og Smerten tager paa Hjærnen.

Fra M^{me} Bourret skal jeg hilse mange Gange. Hun er en flink lille En. Hun klarer med stor Energi hele Husholdningen, Madlavning og Rengøring. Thi det er umuligt at finde Pige eller Kone. Hun slider sig op. Sommetider taber hun ogsaa Humøret og Modet.

Med mine hjærteligste Hilsner til Dig og Fru Olga

Din gamle Ven

J. F. Willumsen

¹ Wagner har noteret med blyant: modtaget d. 21-II

2328
Villa „de Lido“
Route de Fréjus
Cannes
France (A.M.)

den 16 Februar 1943.
modtaget d. 21-11

Kære Wagner og Olga Wagner

Jeg er meget bedrøvet over at min Veninde Karen er død. Vi har kendt hinanden fra vor tidlige Ungdom. Hun var kun 17 Aar da vi var sammen første Gang. Vi holdt meget af hinanden. Men saa kom hendes Hanøven Periode, der skilte os noget. Det Venskab er altjaa nu ogsaa forbi, som flere andre og jeg bliver snart alene tilbage, og saa kommer min Tur. Jeg længes efter at vende tilbage til Danmark for at træffe Jer og de faa andre Venner og maaske finde nye unge. Men hvorledes vil de strenge Vintre bekomme mig, vil jeg kunde taale dem? Her skinner dog Solen en Gang imellem, selv om Temperaturen gaar ned til Frysepunktet, den varmer alligevel saa meget at jeg kan staa og

male i den. Men i 15^o s Frost.?

Blomster skyder frem i vor Have, Der er nu alle Slags smaa Blomster. Løgplanter særlikt. Vintergækkerne er forbi, men til Gengæld er der Masser af Jeanetter, Paaske-liljer og andre Blomster som jeg ikke kender Navnene paa.

Tak for Dine to sidste Breve, af 25/ og 1/2 43.

Blot at denne Krig var forbi at vi kan leve op igjen. Røde Kors Pakker synes at komme Sjældent, og vi har kun meget lidt at spise.

Det er slemt med den Gigt som Fru Olga har. Jeg kender Gigt nu. Jeg har en slem i mit venstre Ben, den gør saa ondt at jeg somme- tider ikke kan gaa. og Smerten tager paa Hjemmen.

Vi har nu Lov til at sende danske Breve hjem. Dette er det første private jeg sender.

Fra Mme Bourret skal jeg hilse mange Gange. Hun er en flink lille En. Hun klarer med stor Energi hele Hus holdningen, Madlavning og Rengøring. Thi det er umuligt at finde lige eller Kone. Hun slider sig op. Sommetider taber hun ogsaa Humøret og Modet.

Med mine hjerteligste Hilsener til Dig og Fru Olga

Din gamle Ven

J. F. Willumsen